

øvrige Medlemmer, idet jeg i Et og Alt kan slutte mig til Statsrevisionen, medens Udvalgets Flertal har fundet Anledning til at foretage idetmindste et Par mere reelle Forandringer ved Statsrevisionens Indstilling, særlig overfor Punkterne 2 og 5. Da jeg som sagt slutter mig temmelig nær til Statsrevisionen, og da dens Motivering af de enkelte Indstillingspunkter findes aftrykte i Betænkningen, skal jeg kun tillade mig et Par korte Bemærkninger angaaende de 2 Punkter, som særlig have givet Anledning til, at Udvalget har delt sig i et Flertal og et Mindretal. Hvad det første af disse 2 Punkter angaar, blev som bekendt de der omhandlede 2000 Kr. negtede under Behandlingen af Tillægsbevillingsloven for 1879—80 med en bestemt Tilkendegivelse fra Folkethingets Side af, at man negtede at efterbevilge denne Overskridelse. Jeg kan derfor ikke se nogen Grund til kun at indstille til Beslutning en Del af denne Overskridelse. Med Hensyn til min Indstilling under Nr. 5 kan jeg være enig med Udvalgets Flertal i, at her ikke foreligger en Overskridelse af en enkelt paa Finantsloven opført Post, men da der ved Betsørets Anvendelse foreligger et Brud paa de Forudsætninger, der ere givne i Anmærkningerne til Finantsbevillingen, kan jeg ogsaa her i Overensstemmelse med Statsrevisionen forelæse, at Rigsdagen tager Beslutning i nævnte Anledning. Hermed skal jeg tillade mig at udtale min Tilslutning til Statsrevisionens Indstilling.

Fallesen: Det er meget sjældent, at hele Statsrevisionen er enig i sine Indstillinger, og det gjør mig derfor ondt, at medens de to Herrer, som vi have sendt til Statsrevisionen, have kunnet blive enige med dem, der ere valgte i det andet Thing, saa har vort Udvalg ikke kunnet blive enige om en saadan Indstilling, at man i det hele kunde stemme for Statsrevisionens Indstilling, som den foreligger. Det Offer, der er bragt af de Herrer, der repræsenterer os i Statsrevisionen, maa aabenbart have havt den Hensigt, at vi en Gang skulde faa et Regnskab bevilget, og at det ikke skulde gaa som hidtil, at disse Statsrevisionsbetænkninger slagte fra det ene Thing til det andet, uden at der nogeninde kommer et Resultat. Jeg hører derfor til dem, der — Formen er maasse vanskelig, men det kan man ialtsald inden anden Behandling komme paa det Rene med — agte at stemme for Statsrevisionens Indstilling, uagtet der er Et og Andet i den, som jeg maa misbillige. Et af de Punkter, som er indstillet til at kunne passere, er en Overskridelse, der har fundet Sted paa Theatrets Lønningskonto; saaledes staar der, men der har ikke fundet nogen Overskridelse Sted. Der er ganske vist paa en Konto givet 2,200 Kr. ud mere, end end der er bevilget, men paa 3 andre Konti er der givet 2,900 Kroner mindre ud, end der er be-

vilget, saaledes at der altsaa, hvad ogsaa den ærede Ordfører bemærkede, i Virkeligheden er et Overskud af 700 Kr. Hvad er det, der er sket? Ikke Andet end en Ompostering, saaledes som det altid tidligere er sket ad administrativt Vej, og som man maatte være sikker paa kunde se, naar Ompostinger gaa i den gode Retning, det vil sige, naar den Lønning, der forpligter Staten til Pension, gaar over til en anden Konto, som er uden Pension, som omfatter de saakaldte Honorarer eller Ansættelser paa 1 Aar. Naar man, som det er sket, ønsker, at en Embedsmand bliver ansat ved Theatret, og han saa siger: Jeg vil gjerne paatage mig Overbet, men jeg kan selvfølgelig ikke være sikker paa, om jeg kan udføre det, hvortil jeg vil prøve det 1 Aar, er der ingen Grund til at bringe ham ind i Alderdomsforsørgelseskasen; thi selv om han kom ud efter 1 Aars Forløb, saa vilde det paaføre Staten et Tab, som tilhører Alderdomsforsørgelseskasen, thi det Beløb, som først er kommet ind i den, kan ikke komme ud igjen. Derfor siger man til ham: Prøv det paa 1 Aar, saa kan der derefter være Tale om at komme ind i Alderdomsforsørgelseskasen. Det er en Besparelse for Statskasen, og det er netop gjort i den Aand, i hvilken Rigsdagen har forlangt, at den skulde gjøres. Det er jo udtalt her i Rigsdagen afstillige Gange, at der intet kunde være til Hinder for at gaa den Vej, der er nævnt, og der blev ogsaa gjort en Indstilling i saa Henseende paa sidste Finantslovsforslag. Den blev ogsaa vedtaget saavel i det andet Thing som i dette Thing, men da der intet Finantslovsforslag er fremkommet, har det forsaavidt ingen Betydning. Jeg paastaar imidlertid, at det er loyalt udført, og at det er gjort i Overensstemmelse med tidligere administrative Bestemmelser. Der er altsaa ikke en Underbalance af 2,200 Kr., men der er et Overskud paa 700 Kr.

Naar der leilighedsvis er anført i Betænkningen i Anledning af Overskridelse paa en kalkulatorisk Post, at saadant Noget kunde nok gaa, naar der endda ikke er noget Understud, saa er det mindre heldigt udtrykt, idet der jo ikke er noget Understud, men et Overskud paa 217 Kr., det vil sige Balance, Noget, som den ærede Ordfører særdeles rigtig bemærkede, maa paaståes, da Theatret jo altid tidligere har havt en Underbalance af mindst 60,000 Kr.; det har nemlig intet Tilskud for Liden.

Der er en anden Konto, om hvilken der ligeledes er gjort et Indstillingspunkt. Det er paa Kontoen: „Forskjellige og tilfældige Udgifter“. Allerede denne Kontos Navn synes jo at tyde paa, at der kunde være Tilfælde, hvor der maa være Overskridelser paa den. Det er imidlertid ikke det, jeg skal opholde mig ved, men jeg skal tillade mig at henlede den ærede Statsrevisions Opmærksomhed paa en Ting, som jeg haaber, den vil tage Hensyn til i Fremtiden, hvis